

υιός του φονεύσας ἐν μονομαχίᾳ εὐγενῆ Ἐνετὸν ἐξωρίσθη. Κατέστησε κληρονόμον τὸν ἀδελφόν του Λίβιον ἐπίσης ἐν Παταβίᾳ παιδευθέντα, καὶ ἐν τοῖς γράμμασι διαπρέποντα (1).

Συγγράμματα.

- Institutio in Philosophiam Ciceronis.
- Epitome præceptorum de arte dicendi ex Ciceronis.
- Librum de constitutione partium humane, et civilis philosophiæ.
- Institutio Reipublicæ optimæ.
- Oratio ad ducem Venetiarum.
- De principiis causis et incrementis quæ comœdia, tragœdia, et carmen heroicum sibi conciliant, ex morali philosophiæ et civili.
- De sphaera, cum dissertatione de Geographia.
- De mundo, ejusque partibus, tum simplicibus, tum mistis.
- Isagoge in III libros Aristotelis Rhetoricorum.
- Pœtica.

Ἐν τῷ τελευταίῳ περὶ Ποιητικῆς συντάγματι ὁ Δονόρες ἐπετέθη ὀριμῶς κατὰ τῶν ποιμενικῶν τραγικοκωμωδιῶν, ἃς καλεῖ τερατώδη ἐξαμβλώματα ἀνθρώπων μηδεμίαν τῆς ἀρχαιότητος γνῶσιν ἐχόντων. Ὁ Γουαρίνης πεπεισμένος, ὅτι ταῦτα γράφας ὁ Ἰάσων προσέβαλε τὸν πιστὸν ποιμένα (pastor fido), ἐδημοσίευσεν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ποιήματος του, Il Verato. Ὁ Δονόρες ἀπαντῶν ἔγραψε Apologia contra l'autore del Verato τυπωθεῖσαν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπελθόντος καθ' ἣν στιγμήν ὁ Γουαρίνης συνέγραψε il Verato secundo, τάσον δηκτικὴν σάτυραν, λέγει ὁ Βάλυος, ὥστε ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς καὶ μόνης ἤθελε θανατώσει τὸν ἐπικριτὴν τῶν ποιμενικῶν.

Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰάσωνος, Πέτρος Δονόρες, ἦν ὁμοίως ἀνὴρ γραμματέων· διετέλεσε γραμματεὺς διαφόρων καρδινάλιων, καὶ ἀποθανὼν ἐγκατέλιπε πολλὰ ποιήματα χειρόγραφα, μετὰ τῶν ὁποίων διαμνημονεύεται ὁ βίος Παύλου Δ'.

Ἰωάννης Μορζήνος (2).

Κρῆς τὴν πατρίδα· πρῶτος αὐτὸς διετέλεσε διδάκκαλος τῆς ἐν Χάνδακι Συναϊτικῆς σχολῆς (3). Πρὸς τὸν λόγιον τοῦτον γράφων τῷ 1582 Μαρτίνος ὁ Κρούσιος λέγει. « Συχνά μοι καλὰ περὶ σοῦ διηγήσατο γλυκέως κύριος Σαλομών ὁ Σκυπικὸς, ἐπανελθὼν δεῦρο τῆς ἐμοῦ ἔναγχος νασμβρίου εὐτυχῶς. Διὰ τούτα νῦν ἀνεπτερώθην

(1) Papadopoli, Histor. Gymn. Patavin. σελ. 332—3.—Beuchot, Biographie Universelle, tom. XXXI.

(2) Πιθανῶς συγγενὴς τούτου ἦν ὁ Μάρκος Μορζίνος, οὗτινος δύο ἐπιστολὰς πρὸς Κατηλιανὸν ἐδημοσίευσεν ὁ Λάμιος (Deliciæ Eruditorum).

(3) Κωνστατίου, περὶ τῆς Πατριαρχικῆς σχολῆς.